

i praksis ville hindre yderligere atomspreddning. Sverige anbefalede oprettelsen af et verdensomspændende net af seismologiske stationer til kontrol af underjordiske sprængninger og oplyste, at landet havde taget skridt til selv at oprette en sådan station.

De uforpligtede lande fremsatte ikke mange nye forslag. Indien foreslog, at der blev truffet aftale om forbud mod underjordiske prøvesprængninger over en vis størrelsesorden, der ikke krævede kontrol på stedet. Denne grænse ville gradvis kunne sænkes, efterhånden som de seismologiske kontrolforanstaltninger blev forbedrede. Endvidere ønskede Indien snarest undertegnet en konvention, hvorefter FNs medlemslande påtager sig ikke at videregive, henholdsvis modtage atomvåben. Malaysia mente, at ikke-atomlandene ensidigt burde forpligte sig til ikke at erhverve eller fremstille kernevåben.

De fleste talere gik ind for afholdelsen af en verdensnedrustningskonference. — Fra adskillige sider, bl. a. dansk, påpegedes nødvendigheden af, at en verdensnedrustningskonference blev omhyggeligt forberedt.

De afrikanske og latinamerikanske lande gik ind for oprettelsen af atomfrie zoner i deres respektive verdensdele; Cuba ville dog ikke deltage i skabelsen af en latinamerikansk atomfri zone, så længe atommagten USA opretholdt militærbaser i Cuba, Puerto Rico og Panama.

Situationen i Asien.

1. Kashmir.

Indien og Pakistan fremkom under debatten med lange indlæg samt adskillige replikker og duplikker om krigen mellem de to lande på grund af Kashmir. Begge lande gav udtryk for velkendte synspunkter, men angrebene og beskyldningerne var hårdere og grovere end sædvanligt. *Indien* hævdede, at Kashmir „juridisk, forfatningsmæssigt, moralsk og med udspring i folkets vilje er en integrerende del af Indien“, og rettede et angreb mod det fanatiske Pakistan for at søge støtte og forståelse hos voldsregimet i Peking. *Pakistan* betegnede Indien som en ny kolonimagt i Asien og gjorde i øvrigt rede for Kashmir-problemet som et spørgsmål om selvbestemmelsesretten, om aftalers og FN-beslutningers overholdelse og om

FNs autoritet. Pakistan foreslog, at begge stridende parter trækker deres tropper tilbage fra Kashmir, og at disse erstattes af en FN-styrke bestående af kontingenter fra uforpligtede lande i Asien, Afrika og Latinamerika. Herefter vil Kashmirs fremtid kunne bestemmes ved en folkeafstemning. Hvis FN ikke gennemførte den foreslåede løsning inden en rimelig tidsfrist, så Pakistan sig nødsaget til at tage nytten af sit medlemskab af organisationen op til overvejelse.

De fleste talere kunne på den ene side udtrykke tilfredshed over den af Sikkerhedsrådet opnåede våbenhvile, men måtte på den anden side påpege, at man stadig ikke havde den politiske løsning af spørgsmålet i sigte. En løsning måtte dog findes gennem fredelige forhandlinger mellem parterne inden for FNs rammer. Fra dansk side udtaltes, at FN må leve op til sit ansvar og bistå med at tilvejebringe en varig politisk løsning. Sovjetunionen og Mongoliet udtalte, at krigen mellem Indien og Pakistan kun var til glæde for trediemagter, der måtte søge egen fordel og øget indflydelse i en svækkelse af de to lande.

2. Vietnam.

Sovjetunionen og de øvrige kommunistiske lande fordømte, hvad der betegnedes som amerikansk aggression i Vietnam og krænkelse af Nordvietnams territorium. En løsning på konflikten ville kun kunne tilvejebringes, hvis de amerikanske bombardementer mod Nordvietnam standses, Genève-aftalerne af 1954 efterleves, de amerikanske tropper trækkes tilbage fra Vietnam, og folket får lejlighed til selv at træffe bestemmelse om sin skæbne.

USA — og Australien og New Zealand — forklarede, at de ydede Sydvietnam militær bistand for at imødegå de kommunistiske angrebsplaner fra Nordvietnam og Kina. USA ville trække sine styrker tilbage, når der var gjort en ende på den kommunistiske aggression, og var fortsat parat til uden betingelser at optage fredsforhandlinger.

Mange andre talere anbefalede en løsning efter Genève-aftalernes principper om uafhængighed, neutralitet og ikke-indblanding og udtalte sig til fordel for et FN-genopbygningsprogram i Vietnam; flere henstillede til USA at indstille luftangrebene på Nord-